

ایران

صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سرمدبیر: جواد دلیری

اذان ظهر ۱۳/۰۱ | اذان مغرب ۲۰/۱۲ | نیمه شب شرعی ۰۵/۱۴ | اذان صبح فردا ۴/۳۵ | طلوع آفتاب فردا ۶/۰۹

امام‌علی علیه‌السلام: خوش اخلاقی در سه چیز است: دوری کردن از حرام، طلب حلال و فراهم آوردن آسایش و رفاه برای خانواده.
سخن روز
مجموعه‌ورام‌ج‌ا، ص ۹۰- بحارالانوار(ط-بیروت) ج ۶۸، ص ۳۹۴، ج ۶۳

نگاره

سپهیل محمدی

لزوم نظارت والدین در آموزش آنلاین

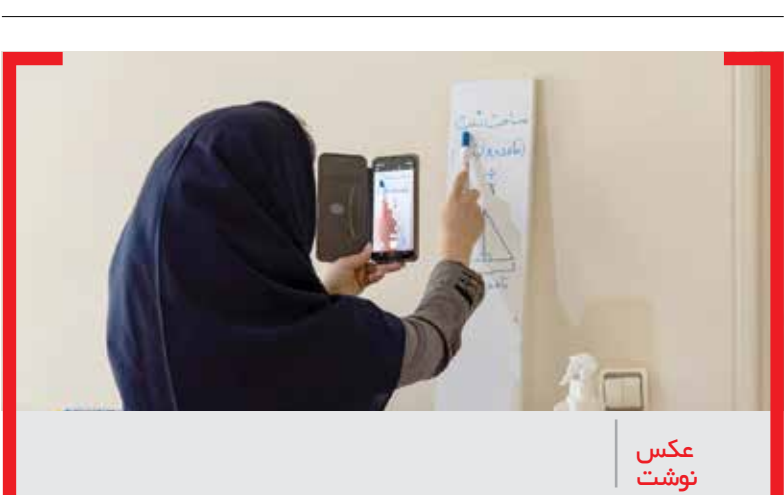

به بهانه روز ملی شوراها

سازمان اداری یا برساختی فرهنگی

بسیار از فرهنگ، فرهنگ‌خودکامگی یا فرهنگ مردم‌سالاری، از فرهنگ فردگرا در مقایسه با فرهنگ جمع‌مدار شنیده‌وخوانده‌ایم. هرجا زمینه یا کار و نهاد هست، گروهی از افراد هستند و کنش-واکنش‌های خودخواسته و ناخواسته‌توربین‌ای نادیدنی پدید آورده، فرهنگ هم معنا دارد و می‌تواند زمینه‌ای برای پژوهش و پیمایش باشد. فرهنگ را در پیوند با زمینه‌های گوناگون ازجمله فرهنگ سیاسی، فرهنگ سازمانی، فرهنگی،فرهنگ شهروندی، شهری یاروستایی بارشناسی کرده‌ایم.

نام شورا، شهرداری و دهیاری که به میان می‌آید نخست زمین، پروانه ساخت وساز و خدمات پاکیزه سازی و آتش نشانی تداعی می‌شود. هفت اصل از اصل‌های صدوهمفئادوینچ‌گانه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به روشنی درباره شوراها به مثابه رکن نظام سیاسی- اجتماعی واقتصادی در واقع فرهنگی کشور است. به روند وگفت‌وگوهای تنظیم‌قانون اساسی که بازگردیم می‌بینیم که این پافشاری بر شوراها در قانون اساسی با چارهای دگرگونی‌های سیاسی-اجتماعی که مبارزه با فرهنگ خودکامگی و استقرار فرهنگ مردم‌سالاری بوده استوار است. پیگیری‌هایی که برپایی شوراها در شهروروستاوبنابر قانون اساسی در سطح‌های پایه تا شورای عالی استان‌ها را به انجام رساند، در واقع برای پیشبرد هدف‌های فرهنگی بود که مردم در انقلاب دنبال می‌کردند: بازسازی و بهبود فرهنگی در راستای حق همگان که فقط هم در زمین و ساخت وساز بسته نمی‌شود. پس از بیش از ۲۰ سال از برپایی شوراها وچهل سال از تغییرینظام سیاسی- اجتماعی در ایران اکنون در برگرداشت روز ملی شوراها، یادداشت‌ها و دیدگاه‌های متفاوتی بیان شده است. از سویی اختیارات شوراها تابسته‌د نقلی شده و برخی اعضای شوراها و کنشگران سخن از بایستگی افزایش اختیارات شوراها برپایه

عکس

نوشت

دیروز روز معلم **بود** و این قشر زحمتکش و شریف همیشه و در هر شرایطی کنار ما بوده و هستند. از دیروز که **خرد بودیم تا امروز** که درشت شده‌ایم به‌زعم خودمان، دلسوزی و مهربانی آنها روزو ساعت و تقویم و مناسبت ندارد، همان‌طور که سفر و حضر نمی‌شناسد. آنها این روزها از گرفتن دسته‌کلی یا هدیه‌ای کوچک هم محرومند مگر به تشکرهای مجازی و ارادت‌های قلبی که از هر طرف تشارشان می‌شود و امیدواریم که مختص به همین یک روز نباشد. آنها این روزها، مسئولیت سخت آموزش مجازی را هم به عهده دارند و با تلفن‌هایشان و از طریق شبکه‌های آموزشی و آنلاین دانش آموزان خود را تنها نمی‌گذارند، دانش آموزانی که اگر از آنها غفلت شود و به حال خودشان رها شوند، فردای ایران، معلوم نیست با چه فرهنگ و چه رنگی رشد کنند... اما آنها نشسته‌اند و حالا که کرونا، آموزش نزدیک و نفس‌به‌نفس را از آنها گرفته، در خانه‌هایشان گوشی به دست، می‌آموزند.

تداوم در ایوبین سینما صرفه اقتصادی ندارد

هوشنگ گلمکاتی

منتقد سینما

در ایوبین سینما در همه جای دنیابه دلایل اقتصادی واجتماعی پای گرفت و به دلایل اجتماعی و اقتصادی هم دوره‌اش پایان یافت. در شرایط امروز که سینماها به خاطر شیوع کرونا تعطیل است، سینمای ایران ناگزیر به فعال تر شدن بازار عرضه VOD و استفاده از طرح‌هایی همچون در ایوبین سینما است اما مسلم است که این طرح نمی‌تواند تداوم داشته باشد. مختص همین دوران (تعطیلی سینماها) است. اوج فعالیت در ایوبین سینما در امریکا و دیگر کشورهای جهان برای دوره‌ای است که قیمت زمین اینقدر گران نبود، اگر نه فعالیت چنین طرحی با توجه به قیمت زمین به هیچ وجه به صرفه نیست. سال‌های قبل از انقلاب در اولین تجربه‌های این طرح در کنار جایگاه محل پارک ماشین علمی‌ک وجود داشت که بلندگوها روی آن قرار می‌گرفت و پرده وسع سینما هم به همین منظور تعبیه شده بود. با تکنولوژی پیشرفته امروز تجهیز در ایوبین سینماها غیرممکن نیست اما باید دید آیا به خدمت گرفتن چنین تجهیزاتی برای مدتی کوتاه صرفه اقتصادی دارد یا نه؟

در گفت و گو با خبر نگار «ایران»

به بهانه نخستین تجربه «سینما ماشین» پس از انقلاب که شب گذشته رخ داد، فریدون جیرانی از اولین تجربه این اتفاق در ایران می‌گوید

طبقه متوسط بی ماشین بود و طبقه مرفه پی خوشگذرانی‌های مرسوم

گفت‌وگوی روز

نرگس عشوری

خبرنگار

شب گذشته عوامل فیلم «خروج» از طرح سینما ماشین برای نمایش این فیلم در دوران شیوع کرونا رونمایی کردند؛ طرحی که البته اگرچه برای اولین بار در سال‌های پس از انقلاب اجرایی می‌شود اما سابقه‌ای ۵۰ ساله در کشورمان دارد و پیش‌از انقلاب در دو نقطه از تهران اجرایی شده است. اولین سینمای ماشین روی‌رای اولین بار ششم اردیبهشت ۱۳۳۹ در «در ایوبین سینما تهرانپارس» با نمایش فیلم آلمانی «بتر فوس، دزد میلیون‌ها» افتتاح شد و آن‌طور که عباس بهارلو در گزارشی مفصل از تاریخچه در ایوبین سینما در مجله فیلم آورده، پرده وسع سینما روی پایه‌های بتنی تعبیه شده بود و در کنار محل پارک هر ماشین میله‌ای قرار داشت که بلندگوها روی آن تعبیه شده بود و بلندگو هر ماشین از داخل به شیشه چسبیده می‌شد تا کم و زیاد کردن آن در اختیار مخاطب باشد. همچنین مسئولان برای افرادی که انومیل نداشتند هم در محوطه‌ای که چمن‌آرایی شده بود لژ مخصوص با میز و صندلی در نظر گرفته بودند. شهریور ۱۳۴۸ «در ایوبین سینما ونک» هم افتتاح شد و «در ایوبین سینما تهرانپارس» به فعالیتش پایان داد. به بهانه فعالیت دوباره سینما ماشین با نمایش فیلم «خروج» ابراهیم حاتمی‌کیا در پارکینگ شماره ۳ برج میلاد که به مدت یک هفته ادامه دار، با فریدون جیرانی درباره اولین‌های این طرح در زمان پیش از انقلاب و دلایل شکست در ایوبین سینما تهرانپارس و ونک گپ و گفتی کوتاه داشته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

■ **در ایوبین سینما که اصالتاً پدیده‌ای امریکایی است قرار است پس از انقلاب با فیلم «خروج» دوباره تجربه شود. از اولین تجربه این طرح در سال‌های قبل از انقلاب بگویید.**

زمان فعالیت در ایوبین سینمای تهرانپارس تهران نبودم و سال‌های ۶۹-۶۸ آقای اصغر هاشمی مکان سابق آن را در فلکه دوم تهرانپارس و پارکینگ شده بود نشانم داد. اما زمان افتتاح در ایوبین سینما ونک یعنی شهریور ۱۳۴۸ در تهران بودم. اگر چه چون ماشین نداشت‌م از تماشای فیلم در این در ایوبین هم تجربه‌ای ندارم. این در ایوبین که متعلق به رضا انوری رئیس سندیکای سینما داران بود با نمایش فیلم «روس‌ها دارند می‌آیند» نورمن جویسون افتتاح شد. در فیلم «رضا منوری» مسعود کیمیایی هم تصویری از در ایوبین سینما ونک در صحنه‌ای که بهروز وثوقی و فریبا خاتمی مقابل آن می‌ایستند ثبت شده است. اما از این در ایوبین سینما هم استقبال چندانی نشد و آقای انوری مجبور شد سالن سینمای ونک را هم بسازد و با عنوان کلی در ایوبین رستوران سینما فعالیت کند. همه فیلم‌ها هم‌زمان هم در در ایوبین ونک و هم در سینما ونک به نمایش در می‌آمد. سینمای ونک برخلاف در ایوبین این مرکز، سینمای موققی شد و یک سال پس از انقلاب هم فعالیت داشت ولی بعدها بمباره شد و آخرین باری که از آنجا عبور کردم اثری از این سینما نبود و احتمالاً پاساژ‌های آن را گرفته‌اند.

■ **از زبانی‌تان از فعالیت این دو مرکز چطور بود. آیا در زمانه خودشان طرح‌های موفق بودند؟**

در ایوبین سینما هم در ادامه پروژه‌هایی بود که بعد از تجربه کشور‌های

آخرین تصمیم‌گیری‌ها در یاره باز گشایی سالن‌های کنسرت

سلامت شهر وندان همچنان اولویت دارد

جلسات مختلفی که در دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل شد، منتهی شد به دو جلسه مجزا با حضور آقای محمد الهیاری مدیرکل دفتر موسیقی به‌عنوان ضلع نظارتی و بنده به‌عنوان مدیرعامل صنف تولیدکنندگان آثار موسیقی و همچنین آقای حمید رضا نوربخش مدیرعامل خانه موسیقی و مدیران سالن‌های شهر تهران (مدیران سالن‌هایی که از دفتر موسیقی مجوز می‌گیرند) بعد از صحبت‌ها و گفت‌وگوهایی که در این جلسات مطرح شد با نظر مساعد همه طرفین و همچنین مساعدت مدیران سالن‌ها در

شهر وند مجازی

یکانه خدماتی

هشتگ

#روز معلم

روز معلم بهانه‌ای شد برای نوشتن از معلم‌ها در شبکه‌های اجتماعی. کاربران زیادی این روز را به معلم‌ها تبریک گفتند و معلم‌ها هم از خاطر‌اتشان نوشتند: «روز معلم برای من روز تبریک به مامانه که سالها در محروم‌ترین مناطق به شاگردانش درس داد و دلسوزشون بود. این روز مبارک همه معلم‌های خوب تایم‌لاین باشه، همه اونایی که معلمی فقط براشون درس دادن نیست و برای حداقل‌های زندگی شاگرداشون هم تلاش می‌کنند»، «امسال که مدرسه‌ها تعطیلچه چه جوری حداقل یک کادوی کوچیک به معلمای بدیم؟»، «برای مادرم که آنقدر برای بچه‌ها مرمش نوشت که انگشتان دستاش آرتروز گرفت و حالا پس از ۳۰ سال گچ نخته خوردن، ۳ میلیون تومان حقوق بانزستگی می‌گیرد»، «روز معلم را بر معلمان غیور و فداکار ایران که حتی در حال مبارزه با کرونا و روی تخت بیمارستان به دنبال تعلیم به دانش آموزانشان هستند تبریک می‌گویم. معلمانی که با وجود مشکلات اقتصادی و در مناطق محروم با پای پیاده در گرما و سرما به خانه‌های شاگردانشان می‌روند تا درس زندگی را آموزش دهند. روز معلم»، «درسته نه جشن داریم و نه کادوولی خوشحالم، چون معلم بودن بهم معنی میدهد...»، «روز کم درآمدترین و بدون تسهیلات‌ترین و عاشقانه‌ترین شغل مبارک باد...»، «روز معلم رو فقط به اون معلمی تبریک میگم که داشت به هزار جور زحمت به دانش آموزش داخل و تاسا درس میداد و بخاطر سن بالا و لهجه‌ای که داشت کلمات رو نمیتونست خوب ادا کنه ولی خیلی‌ها اومدن ادای این خانم رو در آوردن و شروع به مسخره بازی کردن و لایک و غیره گرفتن...»، «تا عمر دارم معلم پنجم دبستان رو فراموش نمی‌کنم. توی به مدرسه دولتی کوچیک و قدیمی، سعی می‌کرد عملی ما رو با مفاهیم آشنا کنه. مثلاً روزی که قرار بود مفهوم «کوری» رو یاد بگیریم، هندوانه گرد آورد و بعد توضیح داد و برامون قاج کرد. ذهن پره از این خاطرات»

دعای روز هشتم

ماه مبارک رمضان

اَللّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْاَيْتَامِ وَاِطْعَامَ الطَّعَامِ وَاِفْشَاءَ السَّلَامِ وَصَحْبَةَ الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مُلْجَا الْاَمَلِينَ

خدایا در این ماه مهرورزی به یتام و خوراندن طعام و آشکار کردن سلام و همنشینی با اهل کرامت را نصیب فرما، به عطایت ای پناهگاه آرزومندان.

ماه مهمانی خدا-۸

دست فقیر، دست خدا

«يَسْتَلُوْكَ مَاذَا يُفْقُوْنَ قُلْ مَا اَنْفَعْتُكُمْ مِنْ خَيْرٍ فِلَوْلِئَلْنِیْنَ وَاَلْاَقْرَبِیْنَ وَاَلْبَتَامِیْ وَ الْمَسْكِیْنِ وَاَنْیْنَ السَّبِیْلِ وَ مَا تَفْعَلُوْنَ مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِعِلْمِیْ» (بقره، ۲۱۵)

ای پیامبر! از تو می‌پرسند: چه چیز اتفاق کنند؟ بگو: هر مالی که (می‌خواهید) اتفاق کنید، برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان باشد. و (بدانید) هرکار خیری که انجام دهید، همانا خداوند به آن آگاه است.

رمضان

المبارک

حجت الاسلام والمسلمین محسن قرائتی

اتفاق پنج گونه است:

- اتفاق واجب: مانند: خمس، زکات، کفّارات و نفقه زندگی (برعهده مرد).
- اتفاق مستحب: مانند: کمک به مستمندان، یتیمان و هدیه به دوستان.
- اتفاق حرام: مانند: اتفاق از مال غصبی یا در راه گناه.
- اتفاق مکروه: مانند: اتفاق به دیگران، با وجود مستحق در خویشاندان.
- اتفاق مباح: مانند: اتفاق در غیر موارد چهارگانه بالا.

امام صادق علیه السلام فرمود: صدقه در دست فقیر قرار نمی‌گیرد، مگر آن‌که پیش از آن در دست خدا قرار گیرد. آنگاه آیه ۲۱۵ سوره بقره را تلاوت فرمود: «اَلَيْمَ یَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ یَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَیَاْخُذُ الصَّدَقَاتِ».

حال که گیرنده صدقات خداوند است، پس با دلگرمی به نیازمندان اتفاق کنیم و بهترین جنس را با بهترین شیوه ببخشیم. وقتی اتفاق مال در راه خدا، بر اساس آیات قرآن، قابلیت رشد تا هفتصد برابر و بیشتر را دارد، دادن خون و جان، در راه خدا چگونه است؟

شهادت، اتفاق جان

«وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ قُتِلُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا بَلْ اَحْیَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یَرْزُقُوْنَ» (آل عمران، ۱۶۹)

و هرگز گمان مبر آنها که در راه خدا کشته شده‌اند، مردگانند؛ بلکه زندگانی هستند که نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند.

اتفاق بهترین‌ها

«لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰی تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ...» (آل عمران، ۹۲) هرگز به نیکی دست نمی‌یابید، مگر آنکه از آنچه دوست دارید، (در راه خدا) اتفاق کنید...

- ابوطلحه انصاری، نخلستانی بزرگ از درختان خرما در مدینه داشت و از راه آن درآمد کلانی به دست می‌آورد. این باغ که روبه‌روی مسجد پیامبراکرم (ص) بود، چشمه آب زلالی داشت و رسول خدا گاه و بی‌گاه به آن باغ دعوت می‌شد. وقتی آیه «لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ...» نازل شد، ابوطلحه خدمت پیامبر رسید و عرض کرد: محبوب‌ترین چیزها نزد من این باغ است، می‌خواهم آن را در راه خدا اتفاق کنم. پیامبر (ص) فرمود: تجارت خوبی است، آقرین بر تو، ولی پیشنهاد من آن است که این باغ را به فقرای فامیل و بستگان خویش دهی. او قبول کرد و باغ را بین آنان تقسیم نمود.
- وقتی فاطمه زهرا(س) را در شب عروسی به خانه شوهر می‌بردند، فقیری از آن حضرت، لباس و پیراهنی کهنه درخواست کرد. اما آن حضرت به یاد آیه «لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ...»، پیراهن عروسیش را به او اتفاق کرد و خود لباس عادی پوشید.

با امید به سویت آمده‌ام

ای معنی کامل امید!

ای نهایت خوبی!

باران مهربانی‌توست که کویر ناامیدی‌ام را سرسبز می‌کند و نسیم محبت‌توست که طراوت را به باغ خزان زده‌ام می‌بخشد.

اگر طمع‌به نگاه کریمانه‌ات نباشد که «نیست» می‌شوم و بی‌پرتو لطف تو که گریزگاهی ندارم. غنچه آرزوهایم به لبخند تو شکوفا می‌شود و درخت آرزوهایم به نگاه تو به

بارمی‌نشند.

ای بهترین دوست!

هرچه خوبی است از عنایت تو و هرچه شادی از سرچشمه لطف تو جاری است.

اینگ به سویت آمدم. با چشمی که به اشک نشسته و جانی که شعله ور شرمساری است.

در این شب‌های زیبای رحمت، از تو چه کم خواهد شد اگر مرا هم به پناهگاه مهر خویش جای دهی؟

در این ساعت‌های سرشار از آمرزش چه می‌شود که مانند همیشه بی‌خردی‌هایم را ببخشی و بدی‌هایم را نادیده بگیری؟ ای دوست صمیمی‌ام! محبوب من!

از هرچه زشتی و بدی به تو پناه آوردم و کدام زشتی‌ای بالاتر از گناه که دارد تمام وجودم را تسخیر می‌کند؟

از هر منکر و زشتی گریخنه‌ام و کدام منکر و زشتی زشت‌تر از آنکه از تو دور افتاده باشم؟

اگر نگاهم کنی از تو چیزی کاسته نمی‌شود و اگر عفوم نمایی از بزرگی ات ذر‌های کم نمی‌گردد.

من با امیدواری به سویت آمده‌ام. پس امیدم را ناامید مکن.

ای کاش گره ز کار ما از کنی

ما را به نگاه خود سرفراز کنی

غافل شدم از یاد تو اما ای کاش

ما را تو به یاد خویش، دمساز کنی